

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

Briselē, 2018. gada 19. septembrī
(OR. en)

2016/0414 (COD)

PE-CONS 30/18

JAI 611
DROIPEN 87
COPEN 201
CT 109
CODEC 1000

LEĢISLATĪVIE AKTI UN CITI DOKUMENTI

Temats: EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanu ar krimināltiesībām

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
DIREKTĪVA (ES) 2018/...**

(... gada ...)

par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanu ar krimināltiesībām

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 83. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru¹,

¹ Eiropas Parlamenta 2018. gada 12. septembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes ... lēmums.

tā kā:

- (1) Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un ar to saistītā terorisma finansēšana un organizētā noziedzība joprojām ir būtiskas problēmas Savienības mērogā, kas kaitē finanšu sektora integritātei, stabilitātei un reputācijai un apdraud Savienības iekšējo tirgu un iekšējo drošību. Lai risinātu minētās problēmas un vienlaicīgi papildinātu un pastiprinātu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/849/ES¹ piemērošanu, šīs direktīvas mērķis ir apkarot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, izmantojot krimināltiesības, tādējādi sekmējot efektīvāku un ātrāku pārrobežu sadarbību starp kompetentajām iestādēm.
- (2) Pasākumiem, kurus pieņem tikai valsts vai pat Savienības mērogā, neņemot vērā starptautisko koordināciju un sadarbību, būtu ļoti ierobežota ietekme. Tādējādi pasākumiem, kurus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanas jomā pieņem Savienība, vajadzētu būt saderīgiem ar citām darbībām un vismaz tikpat stingriem kā citām darbībām, ko veic starptautiskos forumos.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

- (3) Savienības rīcībā būtu jo īpaši jāturpina ņemt vērā Finanšu darījumu darba grupas (*FATF*) ieteikumus un instrumentus, ko izstrādājušas citas starptautiskās organizācijas un struktūras, kas cīnās pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu. Konkrētie Savienības akti vajadzības gadījumā būtu papildus jāsaskaņo ar Starptautiskajiem standartiem cīņai pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma un masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas finansēšanu, ko 2012. gada februārī pieņēmusi *FATF* ("pārskatītie *FATF* ieteikumi"). Tā kā Savienība ir Eiropas Padomes Konvencijas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu, kā arī šo līdzekļu meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju parakstītāja, tai minētās konvencijas prasības būtu jātransponē savā tiesību sistēmā.
- (4) Padomes Pamatlēmumā 2001/500/TI¹ ir noteiktas prasības attiecībā uz kriminālatbildības noteikšanu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju. Tomēr minētais pamatlēmums nav pietiekami plašs, un pašreizējais regulējums kriminālatbildības noteikšanai par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju nav pietiekami saskanīgs, lai efektīvi apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju visā Savienībā, un rada izpildes robus un šķēršļus sadarbībai starp kompetentajām iestādēm dažādās dalībvalstīs.

¹ Padomes Pamatlēmums 2001/500/TI (2001. gada 26. jūnijs) par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un nozieguma rīku un noziedzīgi iegūto līdzekļu identifikāciju, meklēšanu, iesaldēšanu, arestēšanu un konfiskāciju (OV L 182, 5.7.2001., 1. lpp.).

- (5) Visās dalībvalstīs vajadzētu būt pietiekami vienādei to noziedzīgo darbību definīcijai, kas ir predikatīvi nodarījumi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka visi nodarījumi, kas ir sodāmi ar brīvības atņemšanu, kā izklāstīts šajā direktīvā, tiek uzskatīti par predikatīviem nodarījumiem nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai. Turklāt, ciktāl tas jau nav panākts ar minēto soda ilgumu piemērošanu, dalībvalstīm būtu jāiekļauj virkne nodarījumu katrā no nodarījumu kategorijām, kas uzskaitītas šajā direktīvā. Minētajā gadījumā dalībvalstīm būtu jāvar izlemt, kā norobežot nodarījumus katrā attiecīgajā kategorijā. Ja tādā nodarījumu kategorijā kā, piemēram, terorisms vai noziegumi pret vidi, ietilpst nodarījumi, kas izklāstīti Savienības tiesību aktos, šajā direktīvā būtu jāizdara atsauce uz minētajiem tiesību aktiem. Tomēr dalībvalstīm jebkurš nodarījums, kas izklāstīts minētajos tiesību aktos, būtu jāuzskata par predikatīvu nodarījumu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai. Jebkāda veida sodāma iesaistīšanās predikatīva nodarījuma izdarīšanā, par ko noteikta kriminālatbildība saskaņā ar valsts tiesību aktiem, arī būtu jāuzskata par noziedzīgu darbību šīs direktīvas nolūkos. Gadījumos, kad Savienības tiesību akti dod iespēju dalībvalstīm noteikt citas sankcijas, kas nav kriminālsodi, ar šo direktīvu nebūtu jāizvirza dalībvalstīm prasība šīs direktīvas nolūkos minētos nodarījumus šādos gadījumos klasificēt kā predikatīvus nodarījumus.
- (6) Virtuālu valūtu izmantošana rada jaunus riskus un problēmas saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanu. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka minētie riski tiek atbilstoši novērsti.

- (7) Ņemot vērā ietekmi, ko sabiedriskajā telpā un attiecībā uz publisko iestāžu integritāti rada nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas nodarījumi, kurus izdara valsts amatpersonas, dalībvalstīm vajadzētu spēt apsvērt iespēju savā tiesiskajā regulējumā valsts amatpersonām paredzēt smagākus sodus saskaņā ar savām tiesību tradīcijām.
- (8) Saskaņā ar pārskatītajiem *FATF* ieteikumiem jēdziena "noziedzīga darbība" definīcijā būtu jāiekļauj nodokļu noziegumi saistībā ar tiešajiem un netiešajiem nodokļiem. Ņemot vērā to, ka dažādi nodokļu noziegumi katrā dalībvalstī var būt tāda noziedzīga darbība, par kuru piemērojamas šajā direktīvā minētās sankcijas, nodokļu noziegumu definīcijas dalībvalstu tiesību aktos var atšķirties. Šīs direktīvas mērķis tomēr nav saskaņot nodokļu noziegumu definīcijas dalībvalstu tiesību aktos.
- (9) Kriminālprocesos attiecībā uz noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu dalībvalstīm būtu jāsniedz vienai otrai vislielākā iespējamā palīdzība un jānodrošina, lai informācijas apmaiņa notiktu efektīvi un savlaicīgi saskaņā ar valstu tiesību aktiem un spēkā esošo Savienības tiesisko regulējumu. Atšķirībām dalībvalstu tiesību aktos paredzētajās definīcijās attiecībā uz predikatīviem nodarījumiem nebūtu jā kavē starptautiskā sadarbība kriminālprocesos par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju. Sadarbība ar trešām valstīm būtu jāpadara intensīvāka, jo īpaši mudinot un atbalstot efektīvu pasākumu un mehānismu izstrādi, lai apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, un nodrošinot labāku starptautisko sadarbību šajā jomā.

- (10) Šo direktīvu nepiemēro nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai saistībā ar īpašumu, kas iegūts noziedzīgos nodarījumos, kuri skar Savienības finanšu intereses, jo uz to attiecas konkrēti noteikumi, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/1371¹. Tas neskar dalībvalstu iespējas šo direktīvu un Direktīvu (ES) 2017/1371 transponēt, izmantojot vienotu visaptverošu regulējumu valsts līmenī. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 325. panta 2. punktu dalībvalstīm, lai novērstu krāpšanu, kas apdraud Savienības finanšu intereses, ir jāveic tādi paši pasākumi, kādus tās veic, lai novērstu krāpšanu, kura apdraud viņu pašu finanšu intereses.
- (11) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas darbību konkrēti veidi ir sodāmi arī tad, ja tās veicis tādas noziedzīgas darbības izdarītājs, kuras rezultātā īpašums radies (pašu līdzekļu legalizācija). Šādos gadījumos, kad nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas darbība ir ne tikai īpašuma valdījums vai izmantošana, bet arī tā nodošana, pārvēršana, slēpšana vai maskēšana un rada kaitējumu papildus tam, kas jau ir radies noziedzīgas darbības rezultātā, piemēram, noziedzīgā darbībā iegūtu īpašumu laižot apgrozībā un tādā veidā slēpjot tā nelikumīgo izcelsmi, šādai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas darbībai vajadzētu būt sodāmai.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1371 (2017. gada 5. jūlijs) par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (OV L 198, 28.7.2017., 29. lpp.).

- (12) Lai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošana ar krimināltiesību pasākumiem būtu efektīva, notiesāšanai vajadzētu būt iespējamai, neprasot precīzi noteikt, kuras noziedzīgas darbības rezultātā ir radies īpašums, vai neprasot, lai būtu iepriekšējs vai vienlaicīgs notiesājošs spriedums par minēto noziedzīgo darbību, vienlaicīgi ņemot vērā visus būtiskos apstākļus un pierādījumus. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējamam saskaņā ar savām tiesību sistēmām to nodrošināt, izmantojot citus līdzekļus, bet ne likumdošanu. Kriminālvajāšanu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju nevajadzētu arī kavēt tam, ka noziedzīgā darbība ir veikta citā dalībvalstī vai trešā valstī, ja ir ievēroti šajā direktīvā izklāstītie nosacījumi.

- (13) Šīs direktīvas mērķis ir noteikt kriminālatbildību par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, ja tā veikta ar nodomu un ir bijis zināms, ka īpašums ir iegūts noziedzīgā darbībā. Minētajā sakarībā šajā direktīvā nebūtu jānošķir situācijas, kad īpašums ir iegūts tieši noziedzīgā darbībā, un situācijas, kad tas iegūts netieši noziedzīgā darbībā, saskaņā ar "noziedzīgi iegūtu līdzekļu" plašo definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/42/ES¹. Ikvienā gadījumā, kad tiek apsvērts, vai īpašums ir iegūts noziedzīgā darbībā un vai attiecīgā persona to zināja, būtu jāņem vērā konkrētie lietas apstākļi, piemēram, tas, ka attiecīgā īpašuma vērtība nav samērīga ar apsūdzētās personas likumīgajiem ienākumiem un ka noziedzīgas darbības un īpašuma iegāde ir notikusi tajā pašā laikposmā. Nodomu vai personas informētību var izsecināt no objektīviem, faktiskiem apstākļiem. Tā kā šajā direktīvā paredzēts noteikumu minimums attiecībā uz noziedzīgu nodarījumu definīciju un sankcijām nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas jomā, dalībvalstis var brīvi pieņemt vai saglabāt stingrākas krimināltiesību normas minētajā jomā. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai, piemēram, noteikt, ka nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācija, kas notikusi pašpaļāvības vai smagas nevērības rezultātā, ir atzīstama par noziedzīgu nodarījumu. Atsauces šajā direktīvā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, kas veikta nevērības dēļ, būtu tā arī jāsaprot dalībvalstīm, kurās šādu rīcību atzīst par krimināli sodāmu.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/42/ES (2014. gada 3. aprīlis) par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā (OV L 127, 29.4.2014., 39. lpp.).

- (14) Lai atturētu no nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas visā Savienībā, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tā ir sodāma, par maksimālo soda termiņu nosakot brīvības atņemšanu uz vismaz četriem gadiem. Minētais pienākums neskar individuālu pieeju sodam un tā piemērošanu un spriedumu izpildi saskaņā ar konkrētajiem apstākļiem katrā atsevišķā gadījumā. Dalībvalstīm vajadzētu arī paredzēt papildu sankcijas vai pasākumus, piemēram, naudas sodu, piekļuves aizliegumu publiskajam finansējumam uz laiku vai pastāvīgi, tostarp iepirkuma procedūrām, dotācijām un koncesijām, pagaidu aizliegumu veikt komercdarbību vai pagaidu aizliegumu pretendēt uz vēlētiem vai valsts amatiem. Minētais pienākums neskar tiesneša vai tiesas rīcības brīvību lemt, vai piemērot papildu sankcijas vai pasākumus, ņemot vērā visus konkrētās lietas apstākļus.
- (15) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tiesnesis vai tiesa var ņemt vērā šajā direktīvā paredzētos atbildību pastiprinošos apstākļus, piespriežot sodu likumpārkāpējiem, kaut arī nepastāv pienākums noteikt smagāku sodu. Tiesnesim vai tiesai ir rīcības brīvība noteikt, vai nepieciešams noteikt smagāku sodu konkrēto atbildību pastiprinošo apstākļu dēļ, ņemot vērā visus konkrētās lietas faktiskos apstākļus. Dalībvalstīm nevajadzētu būt pienākumam paredzēt atbildību pastiprinošus apstākļus, ja valsts tiesību akti paredz, ka noziedzīgi nodarījumi, kas izklāstīti Padomes Pamatlēmumā 2008/841/TI¹, vai nodarījumi, ko izdarījušas fiziskas personas kā atbildīgie subjekti, īstenojot savu profesionālo darbību, ir atsevišķi krimināli sodāmi noziedzīgi nodarījumi un tādēļ par tiem var tikt piemērotas smagākas sankcijas.

¹ Padomes Pamatlēmums 2008/841/TI (2008. gada 24. oktobris) par cīņu pret organizēto noziedzību (OV L 300, 11.11.2008., 42. lpp.).

- (16) Nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšana un konfiskācija novērš tos finansiālos stimulus, kas ir noziegumu izdarīšanas virzītājspēks. Direktīvā 2014/42/ES ir paredzēti minimālie noteikumi par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju krimināllietās. Minētajā direktīvā ir arī noteikts, ka Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par tās īstenošanu un vajadzības gadījumā iesniedz atbilstošus priekšlikumus. Dalībvalstīm būtu jānodrošina nozieguma rīku un noziedzīgi iegūto līdzekļu iesaldēšana un konfiscēšana vismaz visos tajos gadījumos, kas paredzēti Direktīvā 2014/42/ES. Dalībvalstīm būtu arī nopietni jāapsver iespēja paredzēt konfiskāciju visos gadījumos, kad nav iespējams uzsākt vai pabeigt kriminālprocesu, tostarp gadījumos, kad likumpārkāpējs ir miris. Kā paziņojumā, kas pievienots Direktīvai 2014/42/ES, ir prasījuši Eiropas Parlaments un Padome, Komisija iesniegs ziņojumu, kurā tiks analizēta iespēja ieviest jaunus kopīgus noteikumus par tāda īpašuma konfiskāciju, kas iegūts krimināla rakstura darbībās, un potenciālie ieguvumi no šādu noteikumu ieviešanas, tostarp gadījumos, kad konkrēta persona vai personas par minētajām darbībām nav notiesātas. Šādā analizē tiks ņemtas vērā dalībvalstu tiesību tradīciju un tiesību sistēmu atšķirības.
- (17) Ņemot vērā izdarītāju un noziedzīgās darbībās iegūtu līdzekļu mobilitāti, kā arī kompleksās pārrobežu izmeklēšanas, kas ir nepieciešamas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanai, visām dalībvalstīm būtu jānosaka sava jurisdikcija, lai kompetentajām iestādēm ļautu šādas darbības izmeklēt un sākt kriminālvajāšanu. Dalībvalstīm ar to būtu jānodrošina, ka to jurisdikcijā ir gadījumi, kad nodarījums ar informācijas un komunikāciju tehnoloģiju palīdzību veikts no to teritorijas, neatkarīgi no tā, vai šādu tehnoloģiju izcelsme ir to teritorija.

- (18) Saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2009/948/TI¹ un Padomes Lēmumu 2002/187/TI² divu vai vairāk dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras veic paralēlus kriminālprocesus par tiem pašiem faktiem saistībā ar to pašu personu, jāuzsāk tiešas savstarpējas apspriedes ar *Eurojust* atbalstu, jo īpaši, lai nodrošinātu, ka par visiem nodarījumiem, uz ko attiecas šī direktīva, tiktu veikta kriminālvajāšana.
- (19) Lai nodrošinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas nodarījumu sekmīgu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, atbildīgajiem par minēto nodarījumu izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu vajadzētu būt iespējai izmantot efektīvus izmeklēšanas līdzekļus, piemēram, tādus līdzekļus, ko izmanto organizētās noziedzības vai citu smagu noziegumu apkarošanā. Tādējādi būtu jānodrošina, lai ir pieejams pietiekams personāls un mērķtiecīga apmācība, resursi un modernākā tehnoloģiskā veikspēja. Šādu līdzekļu izmantošanai saskaņā ar valsts tiesību aktiem vajadzētu būt mērķtiecīgai, un, tos izmantojot, būtu jāņem vērā proporcionalitātes princips un izmeklējamu nodarījumu raksturs un smagums un būtu jāievēro tiesības uz personas datu aizsardzību.
- (20) Ar šo direktīvu aizstāj atsevišķus Pamatlēmuma 2001/500/TI noteikumus attiecībā uz dalībvalstīm, kurām ir saistoša šī direktīva.

¹ Pamatlēmums 2009/948/TI (2009. gada 30. novembris) par jurisdikcijas īstenošanas konfliktu novēršanu un atrisināšanu kriminālprocesā (OV L 328, 15.12.2009., 42. lpp.).

² Padomes Lēmums 2002/187/TI (2002. gada 28. februāris), ar ko izveido *Eurojust*, lai pastiprinātu cīņu pret smagiem noziegumiem (OV L 63, 6.3.2002., 1. lpp.).

- (21) Šajā direktīvā tiek ievēroti principi, kas atzīti Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantā, tiek ņemtas vērā pamattiesības un pamatbrīvības un tiek ievēroti principi, kas jo īpaši ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, tostarp tie, kas ir izklāstīti II, III, V un VI sadaļā, kas cita starpā ietver tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību un tiesības uz personas datu aizsardzību, noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības un samērīguma principus, kas aptver arī prasību par precizitāti, skaidrību un paredzamību krimināltiesībās, nevainīguma prezumpciju, kā arī aizdomās turēto un apsūdzēto personu tiesības uz piekļuvi advokātam, tiesības neliecināt pret sevi un tiesības uz taisnīgu tiesu. Šī direktīva ir jāīsteno saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem, ņemot vērā arī Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un citas saistības cilvēktiesību jomā saskaņā ar starptautiskajām tiesībām.
- (22) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, visās dalībvalstīs par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju paredzēt iedarbīgus, samērīgus un atturošus kriminālsodus, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet šīs direktīvas mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

- (23) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste un Īrija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un šī direktīva tām nav saistoša un nav jāpieņem.
- (24) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un Dānijai šī direktīva nav saistoša un nav jāpieņem. Pamatlēmums 2001/500/TI joprojām ir saistošs un piemērojams Dānijai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo direktīvu nosaka noteikumu minimumu attiecībā uz noziedzīgu nodarījumu definīciju un sankcijām nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas jomā.
2. Šo direktīvu nepiemēro nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai saistībā ar īpašumu, kas iegūts noziedzīgos nodarījumos, kuri skar Savienības finanšu intereses, jo uz to attiecas konkrēti noteikumi, kas izklāstīti Direktīvā (ES) 2017/1371.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "noziedzīga darbība" ir jebkāda veida noziedzīga iesaistīšanās jebkura tāda nodarījuma izdarīšanā, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir sodāms ar brīvības atņemšanu vai ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, kura maksimālais ilgums ir lielāks par vienu gadu, vai attiecībā uz dalībvalstīm, kuru tiesību sistēmās ir noteikts minimālais soda ilgums par nodarījumiem, jebkura tāda nodarījuma izdarīšanā, kas ir sodāms ar brīvības atņemšanu vai ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, kura minimālais ilgums ir vairāk nekā seši mēneši. Jebkurā gadījumā par noziedzīgu darbību tiek uzskatīti nodarījumi, kas pieder šādām kategorijām:
 - a) līdzdalība noziedzīgā grupā un rekets, tostarp jebkurš nodarījums, kas noteikts Padomes Pamatlēmumā 2008/841/TI;

- b) terorisms, tostarp jebkurš nodarījums, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2017/541¹;
- c) cilvēku tirdzniecība un migrantu kontrabanda, tostarp jebkurš nodarījums, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/36/ES² un Padomes Pamatlēmumā 2002/946/TI³;
- d) seksuālā izmantošana, tostarp jebkurš nodarījums, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/93/ES⁴;
- e) narkotisko un psihotropo vielu nelikumīga tirdzniecība, tostarp jebkurš nodarījums, kas noteikts Padomes Pamatlēmumā 2004/757/TI⁵;

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/541 (2017. gada 15. marts) par terorisma apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes Lēmumu 2005/671/TI (OV L 88, 31.3.2017., 6. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/36/ES (2011. gada 5. aprīlis) par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/629/TI (OV L 101, 15.4.2011., 1. lpp.).

³ Padomes Pamatlēmums 2002/946/TI (2002. gada 28. novembris) par krimināltiesiskās sistēmas stiprināšanu, lai novērstu neatļautas ieceļošanas, tranzīta un uzturēšanās atbalstīšanu (OV L 328., 5.12.2002., 1. lpp.).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/93/ES (2011. gada 13. decembris) par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI (OV L 335, 17.12.2011., 1. lpp.).

⁵ Padomes Pamatlēmums 2004/757/TI (2004. gada 25. oktobris), ar ko paredz minimuma noteikumus par noziedzīgu darbību pazīmēm un sodiem narkotisko vielu nelikumīgas tirdzniecības jomā (OV L 335, 11.11.2004., 8. lpp.).

- f) nelikumīga ieroču tirdzniecība;
- g) nelikumīga zagtu vai citu mantu tirdzniecība;
- h) korupcija, tostarp jebkurš nodarījums, kurš noteikts Konvencijā par cīņu pret korupciju, kurā iekļautas Eiropas Kopienu amatpersonas vai Eiropas Savienības dalībvalstu amatpersonas¹, un Padomes Pamatlēmumā 2003/568/TI²;
- i) krāpšana, tostarp jebkurš nodarījums, kas noteikts Padomes Pamatlēmumā 2001/413/TI³;
- j) naudas viltošana, tostarp jebkurš nodarījums, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/62/ES⁴;
- k) ražojumu viltošana un pirātisku ražojumu izgatavošana;

¹ Padomes Akts (1997. gada 26. maijs), kas pieņemts, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. panta 2. punkta c) apakšpunktu, un ar ko sastāda Konvenciju par Eiropas Kopienu ierēdņu vai Eiropas Savienības dalībvalstu ierēdņu korumpētības apkarošanu (OV C 195, 25.6.1997., 1. lpp.).

² Padomes Pamatlēmums 2003/568/TI (2003. gada 22. jūlijs) par korupcijas apkarošanu privātajā sektorā (OV L 192, 31.7.2003., 54. lpp.).

³ Padomes Pamatlēmums 2001/413/TI (2001. gada 28. maijs) par krāpšanas un viltošanas apkarošanu attiecībā uz bezskaidras naudas maksāšanas līdzekļiem (OV L 149, 2.6.2001., 1. lpp.).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/62/ES (2014. gada 15. maijs) par euro un citu valūtu krimināltiesisko aizsardzību pret viltošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2000/383/TI (OV L 151, 21.5.2014., 1. lpp.).

- l) noziegumi pret vidi, tostarp jebkurš nodarījums, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/99/EK¹ vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/123/EK²;
- m) slepkavība, smagi miesas bojājumi;
- n) personas nolaupīšana, nelikumīga brīvības atņemšana un ķīlnieku sagrābšana;
- o) laupīšana vai zādzība;
- p) kontrabanda;
- q) nodokļu noziegumi saistībā ar tiešajiem un netiešajiem nodokļiem, kā noteikts valstu tiesību aktos;
- r) izspiešana;
- s) viltošana;
- t) pirātisms;
- u) iekšējās informācijas izmantošana un tirgus manipulācijas, tostarp jebkurš nodarījums, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/57/ES³;

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/99/EK (2008. gada 19. novembris) par vides krimināltiesisko aizsardzību (OV L 328, 6.12.2008., 28. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/123/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko groza Direktīvu 2005/35/EK par kuģu radīto piesārņojumu un par sankciju ieviešanu par pārkāpumiem (OV L 280, 27.10.2009., 52. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/57/ES (2014. gada 16. aprīlis) par kriminālsodiem par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (tirgus ļaunprātīgas izmantošanas direktīva) (OV L 173, 12.6.2014., 179. lpp.).

- v) kibernoziegumi, tostarp jebkurš nodarījums, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/40/ES¹;
- 2) "īpašums" ir jebkāda veida aktīvi neatkarīgi no tā, vai tie ir ķermeniski vai bezķermeniski, kustami vai nekustami, taustāmi vai netaustāmi, un juridiskie dokumenti vai instrumenti jebkādā veidā, tostarp elektroniskā vai digitālā veidā, kas apliecina īpašumtiesības vai daļu šādos aktīvos;
- 3) "juridiska persona" ir subjekts, kam saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem ir juridiskās personas statuss, izņemot valstis vai publisko tiesību subjektus, kas īsteno valsts varu, un izņemot publiskas starptautiskās organizācijas.

3. pants

Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas nodarījumi

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka turpmāk minētā rīcība, ja tā izdarīta ar nodomu, ir sodāma kā noziedzīgs nodarījums:
- a) īpašuma pārveidošana vai nodošana, zinot, ka šāds īpašums ir iegūts noziedzīgā darbībā, lai slēptu vai maskētu īpašuma nelikumīgo izcelsmi vai lai palīdzētu jebkurai personai, kas ir iesaistīta šādas darbības izdarīšanā, izvairīties no minētās personas rīcības juridiskajām sekām;

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/40/ES (2013. gada 12. augusts) par uzbrukumiem informācijas sistēmām, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2005/222/TI (OV L 218, 14.8.2013., 8. lpp.).

- b) ģpařuma patiesāř bũtĩbas, izcelsmes, atrařanāř vietas, izvietojuma, kustĩbas, tiesĩbu uz to slēpřana vai maskēřana vai ģpařuma piederĩbas slēpřana vai maskēřana, zinot, ka řāds ģpařums iegũts noziedzĩgā darbĩbā;
 - c) ģpařuma iegāde, valdĩjums vai lietořana, tā saņemřanas laikā zinot, ka řāds ģpařums iegũts noziedzĩgā darbĩbā.
2. Dalĩbvalstis veic vajadzĩgos pasākus, lai nodrořinātu, ka 1. punktā minētā rĩcĩba ir sodāma kā noziedzĩgs nodarĩjums, ja likumpārkāpējam bija aizdomas vai vajadzēja zināt, ka ģpařums ir iegũts noziedzĩgā darbĩbā.
3. Dalĩbvalstis veic vajadzĩgos pasākus, lai nodrořinātu, ka:
- a) iepriekřejs vai vienlaicĩgs notiesājořs spriedums par noziedzĩgu darbĩbu, kurā iegũts ģpařums, nav priekřnoteikums tam, lai notiesātu par 1. un 2. punktā minētajiem nodarĩjumiem;
 - b) notiesāřana par 1. un 2. punktā minētajiem nodarĩjumiem ir iespējama, ja ir konstatēts, ka ģpařums ir bijis iegũts noziedzĩgā darbĩbā, neprasot precĩzi konstatēt visus faktiskos elementus vai visus apstākļus saistĩbā ar minēto noziedzĩgu darbĩbu, tostarp izdarĩtāja identitāti;
 - c) řā panta 1. un 2. punktā minētos nodarĩjumus attiecina arī uz ģpařumu, kas iegũts no rĩcĩbas, kura ģstenota citas dalĩbvalsts vai treřāř valsts teritorijā, ja minētā rĩcĩba tiktu uzskatĩta par noziedzĩgu darbĩbu, ja tā bũtu bijusi izdarĩta savā valstĩ.

4. Šā panta 3. punkta c) apakšpunktā minētajā gadījumā dalībvalstis var papildus prasīt, ka attiecīgo rīcību uzskata par noziedzīgu nodarījumu tās citas dalībvalsts tiesību aktos vai tās trešās valsts tiesību aktos, kurā minētais noziedzīgs nodarījums ir veikts, izņemot tad, ja minētā rīcība ir viens no 2. panta 1. punkta a) līdz e) un h) apakšpunktā minētajiem nodarījumiem, un kā noteikts piemērojamajos Savienības tiesību aktos;
5. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētā rīcība ir sodāma kā noziedzīgs nodarījums, ja to ir izdarījušas personas, kas veikušas noziedzīgo darbību, kurā iegūts īpašums, vai bijušas tajā iesaistītas.

4. pants

Atbalstīšana un līdzdalība, kūdīšana un mēģinājums

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka atbalstīšana un līdzdalība, kūdīšana un mēģinājums izdarīt 3. panta 1. un 5. punktā minētu nodarījumu ir sodāmi kā noziedzīgs nodarījums.

5. pants

Sodi fiziskām personām

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par 3. un 4. pantā minētajiem nodarījumiem piemēro iedarbīgus, samērīgus un atturošus kriminālsodus.

2. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par 3. panta 1. un 5. punktā minētajiem nodarījumiem soda ar brīvības atņemšanu, kuras maksimālais ilgums ir vismaz četri gadi.
3. Dalībvalsts veic arī visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka fiziskām personām, kuras ir izdarījušas 3. un 4. pantā minētus nodarījumus, vajadzības gadījumā piemēro arī papildu sankcijas vai pasākumus.

6. pants

Atbildību pastiprinoši apstākļi

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecībā uz 3. panta 1. un 5. punktā un 4. pantā minētajiem nodarījumiem par atbildību pastiprinošiem apstākļiem ir uzskatāmi šādi apstākļi:
 - a) nodarījums izdarīts noziedzīgas organizācijas ietvaros Pamatlēmuma 2008/841/TI nozīmē, vai
 - b) likumpārkāpējs ir atbildīgais subjekts Direktīvas (ES) 2015/849 2. panta nozīmē un ir izdarījis nodarījumu savas profesionālās darbības ietvaros.

2. Dalībvalstis var paredzēt, ka attiecībā uz 3. panta 1. un 5. punktā un 4. pantā minētajiem nodarījumiem par atbildību pastiprinošiem apstākļiem ir uzskatāmi šādi apstākļi:
- a) legalizētajam īpašumam ir ievērojama vērtība; vai
 - b) legalizētais īpašums ir iegūts kāda no 2. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā un h) apakšpunktā minēto nodarījumu rezultātā.

7. pants

Juridisku personu atbildība

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības par jebkuru no 3. panta 1. un 5. punktā un 4. pantā minētajiem nodarījumiem, ko to labā, darbojoties individuāli vai kā juridiskas personas struktūrvienības daļa, izdarījusi jebkura persona, kurai ir vadošs amats juridiskajā personā, pamatojoties uz kādu no šādām tiesībām:
- a) pilnvaras pārstāvēt juridisko personu;
 - b) pilnvaras pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā; vai
 - c) pilnvaras īstenot kontroli juridiskās personas iekšienē.

2. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības gadījumos, kad uzraudzības vai kontroles trūkums no šā panta 1. punktā minētās personas puses ir darījis iespējamu to, ka persona, kas ir tās pakļautībā, minētās juridiskās personas labā ir veikusi jebkuru no 3. panta 1. un 5. punktā un 4. pantā minētajiem nodarījumiem.
3. Juridiskās personas atbildība saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu neizslēdz kriminālprocesa uzsākšanu pret fiziskām personām, kuras ir 3. panta 1. un 5. punktā un 4. pantā minēto nodarījumu izdarītāji, uzkūditāji vai līdzdalībnieki.

8. pants

Sankcijas juridiskām personām

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskai personai, kuru sauc pie atbildības saskaņā ar 7. pantu, piemēro iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas, kas ietver naudas sodu kā kriminālsodu vai naudas sodu, kas nav kriminālsods, un var ietvert citas sankcijas, piemēram:

- 1) tiesību liegšanu saņemt valsts pabalstu vai atbalstu;
- 2) piekļuves aizliegumu publiskajam finansējumam, tostarp iepirkuma procedūrām, dotācijām un koncesijām, uz laiku vai pastāvīgi;
- 3) pagaidu vai galīgu aizliegumu veikt komercdarbību;

- 4) pakļaušanu tiesas uzraudzībai;
- 5) likvidāciju ar tiesas lēmumu;
- 6) pagaidu vai galīgu to uzņēmumu slēgšanu, kas izmantoti nodarījuma izdarīšanā.

9. pants

Konfiskācija

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai vajadzības gadījumā nodrošinātu, ka to kompetentās iestādes saskaņā ar Direktīvu 2014/42/ES iesaldē vai konfiscē līdzekļus, kas iegūti kādā no šajā direktīvā minētajiem nodarījumiem, un līdzekļus, kas izmantoti vai kurus paredzēts izmantot, lai izdarītu vai palīdzētu izdarīt šajā direktīvā minētos nodarījumus.

10. pants

Jurisdikcija

1. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai noteiktu savu jurisdikciju attiecībā uz 3. un 4. pantā minētajiem nodarījumiem, ja:
 - a) nodarījums pilnībā vai daļēji izdarīts tās teritorijā;
 - b) likumpārkāpējs ir tās valstspiederīgais.

2. Dalībvalsts informē Komisiju, ja tā nolemj paplašināt savu jurisdikciju, lai aptvertu 3. un 4. pantā minētos nodarījumus, kas veikti ārpus tās teritorijas, ja:
 - a) likumpārkāpējs ir pastāvīgais iedzīvotājs tās teritorijā;
 - b) nodarījums ir izdarīts tādas juridiskās personas labā, kas veic uzņēmējdarbību tās teritorijā.

3. Ja 3. un 4. pantā minētie nodarījumi ir vairāk nekā vienas dalībvalsts jurisdikcijā un ja jebkura no attiecīgajām dalībvalstīm, pamatojoties uz vieniem un tiem pašiem faktiem, var likumīgi uzsākt kriminālvajāšanu, attiecīgās dalībvalstis sadarbojas, lai izlemtu, kura no tām uzsāks likumpārkāpēja kriminālvajāšanu, ar mērķi kriminālprocesu veikt centralizēti tikai vienā dalībvalstī.

Ņem vērā šādus faktorus:

- a) tās dalībvalsts teritoriju, kurā nodarījums tika izdarīts;
- b) likumpārkāpēja valstspiederību vai dzīvesvietu;
- c) cietušās personas vai cietušo personu izcelsmes valsti; un
- d) teritoriju, kurā likumpārkāpējs tika atrasts.

Attiecīgā gadījumā un saskaņā ar Pamatlēmuma 2009/948/TI 12. pantu lietu nodod *Eurojust*.

11. pants

Izmeklēšanas līdzekļi

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka personām, struktūrvienībām vai dienestiem, kas ir atbildīgi par 3. panta 1. un 5. punktā un 4. pantā minēto nodarījumu izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu, ir pieejami efektīvi izmeklēšanas līdzekļi, piemēram, tādi, kurus izmanto organizētās noziedzības vai citu smagu noziegumu apkarošanā.

12. pants

Atsevišķu Pamatlēmuma 2001/500/TI noteikumu aizstāšana

Aizstāj Pamatlēmuma 2001/500/TI 1. panta b) apakšpunktu un 2. pantu attiecībā uz dalībvalstīm, kurām šī direktīva ir saistoša, neskarot minēto dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņu minētā pamatlēmuma transponēšanai valsts tiesību aktos.

Attiecībā uz dalībvalstīm, kurām šī direktīva ir saistoša, pirmajā punktā minētās atsauces uz Pamatlēmuma 2001/500/TI noteikumiem uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

13. pants
Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz ... [24 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas]. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

14. pants
Ziņošana

Komisija līdz ... [48 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā novērtē, kādā mērā dalībvalstis ir veikušas vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu šīs direktīvas prasības.

Komisija līdz ... [60 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu, kurā novērtē šīs direktīvas pievienoto vērtību attiecībā uz nelegāli iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanu, kā arī tās ietekmi uz pamattiesībām un pamatbrīvībām. Komisija, balstoties uz minēto ziņojumu, vajadzības gadījumā iesniedz leģislatīvā akta priekšlikumu nolūkā grozīt šo direktīvu. Komisija ņem vērā dalībvalstu sniegto informāciju.

15. pants
Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

16. pants
Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

....

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
